

nimmetakse: seält Jõest näggi temma
wäjatullewad seitse Lehma, mis lihha-
wad ollid, ja illusad peält nähha: need
hakkasid söma seäl Jõe ääres. Jälle näg-
gi temma teist seitse Lehma wäjatullewad,
mis wägga lahjad ollid, ja pahhad peält
nähha; ja need seitse lahjad Lehmad sdi-
wad Kuninga Silma ees ärra, need
seitse lihhad Lehma, ja se ep olnud
nendest tundagi, et need teised nende
Kobho sisse said.

§. 258. Kuningas ärkas sellest ülles,
ja jäi jälle magama; ja näggi teistkor-
da ennamist se dasamma Unnenäggo: ta
näggi, et ühheainsama Kõrre peält seitse
Wija-Pea ülleskatswasid, need ollid
jämmedad ja head; ja nende järrel tousid
seitse penikesi, ja otsekui pallawast Tulest
kõrweud Pead Ma seest ülles, need nelasid
ärra need seitse esiti est jämmedad ja täied
Wija-Pead, et neist ühtegi järrele ei jäänud.

§. 259.

§. 259. Se peäle ärkas Kuningas
jälle ülles, ja need Unnenäud ollid wägga
tähtjad temma Melest; sepärast tahus
ta hea Melega teada sada, mis need wid-
did tähhendama. Temmal ollid siis ni-
suggused Kunsti, Mehed, kes omma
tühja Sannadega Kuningast mittoford
ollid teadnud petra, ja sepärast wägga
tarkaks arwati: need lastis Kuningas
Homiko kookoku suda, ja räkis neile om-
mad Unnenäud, ja nemmad pidid tem-
male nende Tähhendamist teada andma.
Ugga keik nende tühi Tartus ja Ram-
walus löppes siin ärra, sest se Nissi olli
Jummalast; ei ükski nendest teadnud
need Unnenäud temma e ärrafellerada.
Selle üle jäi Kuningas Baras wägga
kurwaks.

§. 260. Siis tuli se Keldri Teentide
Üllewataia (§. 254.), ja ütles Kuninga-
gale: Tänapäaw tulletan minna omma
Watto